

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 6

FCI:n numero: 34
Hyväksytty: FCI 22.10.1992
SKL-FKK 25.4.1999

BASSET ARTESIEN NORMAND **(BASSET ARTESIEN NORMAND)**

1/5

Alkuperämaa: Ranska

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Islands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Pieni ajokoiraa, jota käytetään metsästettäessä aseensa kanssa. Se ajaa haukkuen ja toimii yhtä hyvin yksin kuin ajuessakin. Kookas koira ei voi liikkua erittäin tiheässä kasvustossa, jonne puolestaan basset artesien normand lyhyiden raajojensa ansiosta pääsee tunkeutumaan ajaen liikkeelle siellä piileksivän riistan. Mieluiten se ajaa kania, mutta yhtä hyvin se voi ajaa niin jänistä kuin metsäkauristakin. Se jäljittää riistan ja ajaa sen liikkeelle erittäin tehokkaasti; se ei etene kovin nopeasti, kuitenkin äänekkäästi ja järjestelmällisesti.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 6 ajavat ja jäljestävät koirat
Alaryhmä 1.3 pienet ajavat koirat
Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Lyhytkarvaisen ranskalaisen bassetin määrätietoinen jalostus alkoi 1870-luvulla. Näennäisesti samaa alkuperää olevista baseteista Couteulx de Canteleu vakiinnutti tehokkaan, eturaajoiltaan suoran Artois-tyypin, kun taas Louis Lane kehitti paljon näyttävämmän, eturaajoiltaan käyrän Normand-tyypin.

Vasta vuonna 1924 basset artésien normand hyväksyttiin sekä rodun että yhdistyksen nimeksi. Léon Verrier, joka 77 vuoden ikäisenä otti hoitaakseen yhdistyksen puheenjohtajuuden vuonna 1927, halusi voimistaa rodun normandialaista tyyppiä. Niin ikään vuodelta 1930 olevassa metsästyskoirien rotumääritelmäkirjassa, jossa kuvataan sekä basset d'artois että basset artésien normand, on jälkimmäistä koskeva maininta: ”Metsästäjäliiton hallitus on kirjannut päätöksen, että basset artésien normand on vain kehitysvaihe mentäessä kohti Normand-tyyppiä vailla jälkeäkään Artois-tyypistä”.

YLEISVAIKUTELMA: Korkeuteen nähden pitkä, tasapainoinen ja tiivisrakenteinen; pää ilmentää suuren normandialaisen koiran jaloutta.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on noin 5 : 8; rinnan syvyyden suhde säkäkorkeuteen noin 2 : 3; kallon leveyden suhde pään koko pituuteen noin 1 : 2; kuonon pituuden suhde kallon pituuteen noin 1 : 1.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Erittäin tarkkavainuinen ja sitkeä jäljestäjä, mahtavaääninen, ei liian kovavauhtinen, antaa isännälleen mahdollisuuden nauttia liikkumisesta. Luonteeltaan iloinen ja erittäin ystävällinen.

PÄÄ

Kallo: Holvautunut ja keskileveä. Niskakyyhy on havaittavissa. Pään tulee kokonaisuudessaan vaikuttaa kuivalta.

Otsapenger: Selvä, ei liioiteltu.

Kirsu: Musta ja leveä, hieman huulten etupuolelle työntävä; sieraimet ovat hyvin avoimet.

Kuono: Suunnilleen kallon pituinen ja hieman kyömy.

Huulet: Ylähuuli peittää selvästi alahuulen, se ei kuitenkaan ole liian roikkuva tai liian tiukka.

Leuat / hampaat: Leikkaava purenta, eli yläetuhampaat ovat tiiviisti alaetuhampaiden edessä, hampaat ovat kohtisuorassa leukoihin nähden.

Posket: Iho muodostaa yhden tai kaksi poimua.

Silmät: Soikeat, suuret ja tummat (karvapeitteen väriin sointuvat). Ilme on rauhallinen ja vakava. Alaluomen sidekalvo voi joskus näkyä, ei kuitenkaan liioitellusti.

Korvat: Mahdollisimman alas, eivät koskaan silmälinjan yläpuolelle kiinnittyneet, tyvestään kapeat, korkkiruuvimaisesti kiertyneet, taipuisat, ohuet, erittäin pitkät, vähintään kuonon kärkeen ulottuvat ja mieluiten teräväkärkiset.

KAULA: Melko pitkä, hieman löysää kaulanahkaa, ei kuitenkaan liioitellusti.

RUNKO

Selkä: Leveä ja kiinteä.

Lanne: Hieman kaareva.

Lantio: Hieman viisto.

Rintakehä: Soikea muodoltaan ja pitkä; rintalasta on hyvin taakse ulottuva ja etuosastaan ulkoneva; eturinta on kehittynyt. Kupeet ovat täyteläiset. Rintakehän alalinja ulottuu selvästi kyynärpäiden alapuolelle. Kylkiluut ovat pitkät ja hyvin taakse ulottuvat.

HÄNTÄ: Mieluiten pitkä, tyvestä vahva ja vähitellen kärkeä kohti ohentuva. Koiran ollessa rauhallinen hännän kärjen tulee ulottua juuri ja juuri maahan. Hännän asento on sapelimainen, mutta ei koskaan selän päälle kaartuva.

Hännänkärki ei saa olla töyhtömainen; tämän johdosta on ehdottomasti kiellettyä muuttaa näyttelykoirien hännän ulkonäköä.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat lyhyet ja vankat, puolikäyrät tai hieman vähemmän kuin puolikäyrät, käyryyden tulee kuitenkin olla riittävän näkyvää. Muutamia liioittelemattomia ihopoimuja ranteissa tulee pitää laadun merkinä.

Lavat: Lihaksikkaat ja viistot.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungon myötäiset.

Etukäpälät: Soikeat ja hieman pitkät. Varpaat ovat melko tiiviisti yhdessä ja kohtisuorassa siten, että ne ovat tukevasti maata vasten.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaa katsottuna lonkkaluun kärjestä alkava pystysuora linja kulkee keskellä säärtä, kinnertä, välijalkaa ja käpälää.

Reidet: Täyteläiset ja lihaksikkaat.

Kintereet: Vahvat ja melko matalat. Kohtuullisten kulmausten ansiosta takakäpälä on hieman rungon alla koiran ollessa rauhallinen. Runsaan nahan muodostama pieni ihotasku kantapäässä ei ole virhe.

Väljalat: Lyhyet ja vahvat.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Tasapainoiset, melko vaivattomat ja rauhalliset.

NAHKA: Joustava ja ohut.

KARVAPEITE

KARVA: Sileää, lyhyttä ja tiheää, ei kuitenkaan liian hienolaatuista.

VÄRI: Kellanruskea, jolla musta mantteli ja valkoiset merkit (kolmivärinen) tai kellanruskea valkoisin merkein (kaksivärinen). Kolmivärisellä koiralla suuren osan päätä tulee olla punaruskea ja kummassakin ohimossa näkyy perusväriä tummempien karvojen muodostama ympyrä. Mantteli (tai läiskät, jotka johtuvat kirjavuuden leviämisestä) muodostuu yksittäisistä mustista karvoista tai mustista alueista (näin ne vastaavat ennen käytettyjä määritteitä ”jäniksenkarva” ja ”mäyränkarva”).

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Uroket ja nartut 30-36 cm; erinomaisilla yksilöillä sallitaan ± 1 cm:n poikkeama suositelluista rajoista.

Paino: 15-20 kg.

VIIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- Pää: Tasainen kallo; leveä otsa; liian voimakas otsauurre; litteät, liian pyöreäkärkiset, paksut tai ylös ja leveästi kiinnittyneet korvat; vaaleat, pyöreät tai ulkonevat silmät, liikaa sidekalvoa näkyvissä.
- Kaula: Lyhyt kaula.
- Runko: Pehmeä tai painunut ylälinja; liian pitkä, sisäänpainunut tai puuttuva rintalastan ulkoneva kärki. Litteät kyljet tai epämuodostuneet kylkiluut.
- Häntä: Käyrä tai paksu häntä.
- Raajat: Pystyt, lyhyet tai heikkolihaksiset lavat; toisiaan koskettavat ranteet; ulkokierteiset tai liioitellun käyrät välikammenet; ulkonevat kyynärpäät; litteät tai hajavarpaiset käpälät.

- **Takaraajat:** Litteät reidet; ahtaat tai liian kaukana toisistaan olevat kintereet.
- **Karva:** Pehmeä, selvästi pitkä tai hapsuinen.
- **Väri:** Tummasävyinen pää.
- **Luonne:** Arkuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus tai liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen
- epätyypillisuus
- muu kuin rotumääritelmän sallima säkäkorkeus
- ylä- tai alapurenta
- hyvin vaaleat silmät;
- liian lyhyt rintalasta yhdistyneenä rintalastan ulkonevan kärjen puuttumiseen;
- voimakkaasti epämuodostuneet kylkiluut;
- täysin suorat eturaajat;
- liian hennot raajat;
- liikaa tummaa sävyä päässä;
- liikaa mustia pilkkuja, jolloin valkoinen väri saa sinertävän sävyn;
- vakava anatominen puute
- perinnöllinen invalidisoiva ja vammauttava vika.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittyntä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.